

af Herr *Lindgren*: "Då jag finner behovet och lämpligheten af föreslagna tilläggen och ändringarne vara fullt ådagalagda, samt af samma förslag det, som blifvit väckt af herr *Adlercreutz*, synes mig ega företräde såsom mera tydligt och bestämdt, vill jag för min del hafva det samma förordadt";

af Herr Grefve *Mörner*, i anseende till den af Utskottet begagnade motivering; samt

af Herrar *Samzelius* och *Fröberg*.

Herr *von Gegerfelt* har begärt få antecknadt, att han efter undfången ledighet varit från riksdagen frånvarande, då Utskottet behandlat motionerna, Herr *Sjöbring*, att han varit af sjukdom hindrad taga del i ärendets handläggning inom Utskottet, samt Herr *Torpadie*, att han icke i Utskottet närvarit, då utlåtandet justerats.

N:o 21.

Ank. till Riksd. Kansli den 4 April 1879, kl. 2 e. m.

Lag-Utskottets Memorial, i anledning af Första Kammarrens återremiss af Utskottets Utlåtande N:o 10, öfver väckt motion om antagande af en författning om skogseld.

I utlåtandet N:o 10 hemställde Lag-Utskottet, att en inom Första Kammarren af Herr *C. O. Widmark* väckt och till Utskottet öfverlemnad motion, N:o 13, om antagande af en författning om skogseld, icke måtte af Riksdagen bifallas.

Detta utlåtande har, enligt till Utskottet ankommet protokollsutdrag, blifvit af Första Kammaren återförvisadt; men, enär Andra Kammaren bifallit Utskottets hemställan samt frågan således, jemlikt 63 § Riksdagsordningen, måste anses hafva förfallit, lärer icke någon vidare åtgärd med anledning af återremissen kunna af Utskottet vidtagas; hvilket Utskottet får

för Riksdagen anmäla.

Stockholm den 4 April 1879.

På Utskottets vägnar:

H. G. v. GEGERFELT.

Herr *Johannes Jonsson* har begärt få här antecknadt, att han efter undfängnen ledighet varit från Riksdagen frånvarande, då detta ärende i Utskottet handlagts.

N:o 22.

Ank. till Riksd. Kansli den 4 April 1879, kl. 2 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om förändrad lydelse af 47 § konkurslagen.

47 §. Konkurslagen innehåller, att, »under anslagstiden låte gode männen fast egendom värderas, som i Utsökningsbalken sägs. Ej må